

CIRCULAR DE SECRETARIA

Circular de Secretaria: 1/2019

Núm. Exp. Lib.: SEC _Expedients Secretaria 2019/4
Num. Exp. Gen.: 2019/183

ASSUMPTE: SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA RESPECTE A LA MANCA D'AVÍS A LES NOTIFICACIONS ELECTRÒNIQUES

Atès l'art. 158 del ROM de Berga (publicat en el BOPB de data 21 de maig de 2012), que preveu que per a l'aplicació del previst en aquest Reglament, podran dictar-se Circulars del secretari General, amb el vist plau de l'Alcalde o Alcaldessa.

La sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 15-06-2018, recaiguda el recurs 613/2015, planteja una qüestió de vital interès en relació a les notificacions electròniques.

Les noves notificacions electròniques de la Llei 39/2015 poden generar indefensió. La regulació actual de les notificacions electròniques en la llei de procediment administratiu té un defecte importantíssim a l'establir en el seu art. 41.6 que *"La falta de pràctica de este aviso no impedirá que la notificación sea considerada plenamente válida"*

De tal manera que les persones obligades a relacionar-se electrònicament amb l'Administració i aquells altres que, no estant obligats ho haguessin triat voluntàriament, podran ser notificats mitjançant la posada a disposició de la notificació en la seu electrònica de l'òrgan, produint, en principi i sens perjudici del que diguin els tribunals, plena eficàcia, donat que transcorreguts 10 dies sense haver accedit al seu contingut, s'entengui rebutjada i, per tant, la persona notificada.

La sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 15-06-18 declara que la falta d'enviament de l'avís vulnera el principi de confiança legítima del ciutadà, positivitzat ara a l'art. 3 de Llei 40/2015, de règim jurídic del sector públic:

"...la actuación de la Administración a través de un sistema que avisa al obligado genera una confianza legítima respecto a la existencia de una notificación de la AEAT pendiente de recepcionar. Esa confianza legítima hace que sea transcendente y relevante que el obligado no entrara en su D.E.H. a la vista que no había recibido un aviso en su dirección de correo como había ocurrido hasta ese momento. Es decir, era una actitud esperable en el obligado tributario sin que pueda tildarse de negligente el hecho que no accediera a su D.E.H..."

Había, por tanto, una legítima creencia en el obligado de que cada nueva actuación tributaria iba a ser objeto de aviso y, en ese momento acceder al sistema para recepcionar electrónicamente la misma. El principio de buena fe y confianza legítima entre la Administración y el obligado ha sido claramente sostenido por nuestra Jurisprudencia, entendiéndose que supone hacer efectiva la finalidad de que lleguen al obligado todos los actos con transcendencia tributaria que le afecten".

Perquè com aclareix la sentència, citant la STS de 2016.11.16 l'important és que no es

Per descarregar una còpia d'aquest document consulti la següent pàgina web

Codi Segur de Validació db52f15df4fd49cbad95c8b5dc6c100a001

Url de validació <https://seu.ajberga.cat/absis/idi/arx/idiarxabsaweb/catala/asp/verificadorfirma.asp>

Metadades Origen: Origen administració Estat d'elaboració: Original

produeixi la indefensió material que és la prohibida constitucionalment i aquí amb l'actuació incorrecte de l'Administració sí que es va produir:

“En el presente caso, es evidente que la notificación se realizó escrupulosamente conforme a las formalidades legales pero que no cumplió con su finalidad no por una actuación negligente del contribuyente, que esperaba, como las 4 veces anteriores que le llevara el aviso, sino porque el aviso no llegó, y, por tanto, no accedió. Y es que como dice la indicada STS de 16.11.2016 referenciada: “Por ello, como este Tribunal ha dicho, lo relevante, pues, no es tanto que se cumplan las previsiones legales sobre cómo se llevan a efecto las notificaciones, sino el hecho de que los administrados lleguen a tener conocimiento de ellas. Todo lo cual lleva a concluir, en palabras del propio Tribunal Constitucional, que ni toda deficiencia en la práctica de la notificación implica necesariamente una vulneración del art. 24.1 CE, ni, al contrario, una notificación correctamente practicada en el plano formal supone que se alcance la finalidad que le es propia, es decir, que respete las garantías constitucionales que dicho precepto establece, sentencias del Tribunal Constitucional 126/1991, FJ 5 ; 290/1993, FJ 4; 149/1998, FJ 3; y 78/1999, de 26 de abril , FJ 2].” (FJ 4º)”

La conseqüència de la manca d'enviament de l'avís en el present cas va ser que el recurs de reposició interposat pel ciutadà el 2014.02.19 ha de ser admès a tràmit i no declarat extemporani, ja que aquesta falta d'avís va fer que la notificació electrònica que suposadament s'hauria d'haver produït el 2013.10.16 segons l'AEAT no s'hagués produït:

“Esta situación debió generar en la Oficina gestora la consideración de que el recurso de reposición no había sido extemporáneo sino que el sistema de avisos había generado una confianza legítima del obligado que no debía cercenar sus posibilidades de defensa y ataque de la liquidación. Y esto es lo que esta Sala debe reconocer; así es, el derecho del obligado a que pueda accionar contra liquidación por los medios previstos legalmente (artículos 222 y ss LGT 58/2003), y, habiéndose formulado recurso de reposición, deben retrotraerse las actuaciones al momento en el que la Oficina Gestora debió resolver el mismo conforme a derecho, para ser notificado ese acuerdo al contribuyente en legal forma”.

De l' anteriorment exposat es desprèn l'adopció de les actuacions següents:

ÚNIC. NOTIFICAR la present Circular als caps dels serveis municipals i a la gerència de l'Hospital Comarcal Sant Bernabé de Berga, per donar-ne coneixement, per tal que en prenguin consideració en l'exercici de llurs funcions. I Publicar-la al portal de transparència de l'Ajuntament de Berga.

Vist i Plau

L'Alcalde acctal.-President
Francesc Ribera Toneu

El Secretari
Antoni Pérez Zúñiga

Berga, 6 de febrer de 2019